



2012. október, Évfolyam 17, Szám 10

» **Befejezetlen múlt**

SZÁLASI FERENC,

A TÖKÉLETESBŰNBAK

[Karsai László](#)

**Kissé talán túlságosan is provokatívrá sikerült
címválasztásom,**

úgy érzem, némi magyarázatra szorul.

**Hogyan lehet „bűnbaknak”, vagyis per definitionem
ártatlan áldozatnak nevezni**

azt a politikust, akinek nevéhez tízezrek halála,

**fővárosunk történetének legtöbb anyagi és emberi
áldozatot követelő ostroma,**

az ország jó részének romba dőlése és kirablása fűződik?

Csakis egy értelemben:

**ha nevét és rendszerét „megtisztítjuk” mindazoktól a
rágalmaktól és vádaktól,**

amelyeket rá és rendszerére szórtak,

és megkíséreljük tisztázni, hogy ő,

illetve az 1944. október 15-16-án német fegyveres segítséggel uralomra került rezsimje

ténylegesen mit tett, mit követett el.

Minden túlzás nélkül állítható,

hogy nincs a magyar történelemben Szálasinál jobban gyűlölt, nála jobban megvetett politikus.

A nyilas rendszerről már szinte megalakulása pillanatától

megvetéssel, gúnnyal, gyűlölettel beszéltek, írtak a kortársak,

és ami különösen figyelemre méltó,

nem csak a nyilas terror első számú áldozatai, a zsidók.

Nem valószínű, hogy Szálasinak bárki is el merte volna mesélni,

hogy nem sokkal hatalomra jutásuk után a pesti utca,

látva az új urak mohóságát, fosztogatásait, rablásait,

a Szálasi 1938-as „üldöztetése” idején propagandistái által elterjesztett

„nagy pénzek nélkül nincs feltámadás!” mondást

„nagy pénzek nélkül nincs feltámadás!”-ra módosította.¹

Márai Sándor naplójában alig néhány nappal a nyilas hatalomátvétel után már azt írta:

„Ezek a nyilasok nem is az igazi bűnösök.

Megvadult cserkészek ezek, prolongált pubertásban kalózkodó, torz kamaszok.

De bűnös minden magyar,

aki megmaradt helyén ez időben, felesküdt, hogy megmentse a novemberi fizetését.

Ne feledjük el, hogy november lakbéres hónap. Ilyenkor a nemzet nem hajlandó semmiféle tiltakozásra.”²

További kutatásokkal lehet csak tisztázni,

hogy Szálasi „bűnbakká” válásában milyen szerepet játszott az a tény,

hogy a magyarországi holokausztt túlélőinek zöme budapesti zsidó volt.

Kutatási hipotézisként talán igen,

tényekkel, adatokkal alátámasztható tényként nem fogalmazható meg,

hogy a fővárosi zsidók számára

a nyilas terror volt és maradt a legszörnyűbb, átélt, megtapasztalt élmény és emlék.

Ők sem tudtak szinte semmit arról,

hogy hitsorsosaik a vidéki gettókban, gyűjtőtáborokban

milyen szenvedéseken mentek keresztül,

a csendőrök brutalitásáról,

**a deportáló vonatokban az éhségtől, szomjúságtól
elpusztultak ezreiről**

**és természetesen Auschwitz-Birkenauról vagy a
németországi lágerekről sem.**

□

<http://beszelo.c3.hu/cikkek/szalas-ferenc-a-tokeletes-bunbak>

MEGJELENT: [BESZÉLŐ FOLYÓIRAT](#), [2012. OKTÓBER,](#)
[ÉVFOLYAM 17, SZÁM 10](#)

